

ת"פ 65528/10/21 - רונאל פרחי, יוסף בר פרחי, משה נעים, כולם נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 65528-10-21 מדינת ישראל נ' פרחי ואח'
תיק חיצוני: 515504/2020

מספר בקשה: 11

בפני המבקשים
1. רונאל פרחי
2. יוסף בר פרחי
3. משה נעים
כולם באמצעות ב"כ עו"ד ליאור שביט

נגד
המשיבה
מדינת ישראל

החלטה

כללי

- נגד המבקשים הוגש, ביום 27.10.21 כתב אישום המייחס להם עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש על ידי שניים או יותר, ולמבקש 1 מיוחסת גם עבירת תקיפה.
- התיק נידון תחילה לפני כב' השופט ארנון איתן, שדן בתיק כ"שופט מוקד". בהחלטתו מיום 27.4.23 קבע כב' השופט איתן כי התיק יועבר אלי לצורך שמיעת ראיות ונקבע דיון לפני ליום 16.5.23.
- ערב הדיון, ביום 15.5.23, הגיש עו"ד ליאור שביט, ב"כ המבקשים, בקשה לדחיית הדיון, בשל דיון הוכחות שנקבע לו בתיק אחר. הבקשה לדחיית הדיון נדחתה בהחלטתי מאותו היום.
- המבקשים ובא- כוחם לא התייצבו בבית המשפט במועד שנקבע לדיון ביום 16.5.23. בהחלטתי שניתנה בתום הדיון הוריתי על חילוט ערבויות שהופקדו על ידי המבקשים (אם הופקדו) בעקבות צווי הבאה קודמים שהוצאו נגדם, הוצאו צווי הבאה נוספים נגד המבקשים, ועו"ד שביט התבקש לנמק מדוע לא יוטלו עליו הוצאות בשל אי התייצבותו לדיון.
- עו"ד שביט לא מסר כל תגובה עד למועד שנקבע, ובהחלטתי מיום 21.5.23 הטלתי עליו הוצאות אישיות

עמוד 1

בסך 1,000 ₪.

6. המבקשים לא התייצבו גם לדיון שנקבע ליום 28.5.23.
 7. בדיון שהתקיים ביום 6.6.23 סירב ב"כ המבקשים ליתן תשובה לאישום, ולאחר שהוסברה למבקשים משמעות הסירוב, נקבעו דיונים לשמיעת ראיות לימים 3.12.23 ו- 4.12.23.
 8. עו"ד שביט הגיש שתי בקשות לעיון מחדש בהחלטה להטיל עליו הוצאות אישיות, האחת ביום 6.6.23 והשנייה ביום 12.6.23. שתי הבקשות נדחו.
 9. לפני בקשה מטעם המבקשים לפסילתי מלשבת בדין בעניינם. בבקשה נטען כי ההחלטה להטיל הוצאות אישיות על עו"ד שביט מנוגדת להלכות שנקבעו על ידי בית המשפט העליון בעניין, כי ההחלטות שניתנו פגעו בסניגור והשתלחו בו באופן אישי, כי נרמז בהחלטות שעו"ד שביט אינו דובר אמת, כי ההחלטה הדוחה את הבקשה לעיון חוזר לא לוותה בשום נימוק וכי עובדה זו מהווה עדות ברורה מובהקת וחד משמעית לכך שבית המשפט רוחש לסנגור איבה אישית, מתייחס אליו בהתנשאות, ציניות וזלזול מופגן, מתעמר בו ומבקש להעביר אותו "סדרת חינוך" ממניעים שלא ניתן לתאר אותם אחרת מנקמנות אישית, לשון הבקשה.
 10. הבקשה הוגשה ביום 14.7.23 ובהחלטתי מיום 16.7.23 ניתנה למשיבה אפשרות למסור עמדתה. כן התבקשו שני הצדדים להודיע האם עומדים על קיום דיון בבקשה או מבקשים לקבוע דיון. המשיבה הודיעה במסגרת תגובתה מיום 18.7.23 כי היא מסכימה למתן החלטה על בסיס הטענות בכתב, ללא צורך בדיון.
- ב"כ המבקשים לא מסר כל תגובה עד למועד שנקבע, הגם שעל פי החיווי במערכת נט- המשפט, ההחלטה הומצאה לו והוא צפה בה. לפיכך, נקבע דיון בבקשה ליום 13.9.23. ביום 12.9.23 הגיש ב"כ המבקשים הודעה שבה טען כי חרף החיווי המלמד כי הוא צפה בהחלטה, בפועל הוא לא צפה בה ולא ידע עליה, וכי מכל מקום הוא מסכים למתן החלטה על בסיס הטיעונים הכתובים. לפיכך, הדיון שנקבע ליום 13.9.23 בוטל וההחלטה ניתנת על בסיס הטיעונים בכתב.

דיון והכרעה

11. סעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] התשמ"ד - 1984 קובע כי שופט ייפסל מלשבת בדין כאשר קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט. נסיבות שכאלה אינן מתקיימות במקרה דנן, כפי שיפורט להלן;
12. ב"כ המבקשים נסמך על נוסח ההחלטה שבה הוטלו עליו הוצאות אישיות, כתמיכה לטענתו בדבר איבה אישית כלפיו. ואולם, אין באמור בהחלטה כדי ללמד על איבה כאמור, אלא כדי לתאר את העובדות והמסקנה העולה

מתוכן: ב"כ המבקשים לא התייצב לדיון שנקבע ביום 16.5.24 בשעה 10:00 (דיון זה הסתיים בהחלטה שניתנה כמחצית השעה לאחר השעה שנקבע, וכאשר על פי דבריו לב"כ המשיבה כפי שעולה מהודעתה מיום 21.6.23, הוא צפוי היה להגיע לבית המשפט סמוך לשעה 11:00. בנסיבות אלה, ההחלטה שלא להמתין לעו"ד שביט במשך כשעה תמימה הייתה סבירה); עו"ד שביט לא התייצב לדיון ולא שלח עו"ד מטעמו לדיון, הגם שידע כי בקשתו לדחיית הדיון נדחתה, והגם שייפוי הכח שהוגש לתיק בית המשפט אפשר ייצוג המבקשים על ידי עורך דין אחר מטעמו (כפי שאירע, למשל, בדיון שהתקיים ביום 19.5.22 לפני כב' השופט איתן); עו"ד שביט לא קיים את ההחלטה המורה לו לנמק מדוע לא יוטלו עליו הוצאות בשל אי התייצבותו לדיון, הגם שהדעת נותן כי ידע על ההחלטה שניתנה בתום הדיון שאליו לא התייצב; אי קיום החלטות בית המשפט מהווה זלזול בבית המשפט ובהחלטותיו.

13. ההחלטה להטיל הוצאות אישיות על עורך דין בשל התנהלותו מצויה בסמכות בית המשפט, ואמנם מבטאת את מורת רוחו של בית המשפט מהתנהלות שגרמה לבזבוז זמן שיפוטי, שהוא משאב ציבורי הנתון במחסור תמידי. החלטה זו היא החלטה דיונית הנתונה לערעור, והיא כשלעצמה אין בה כדי ללמד על טינה או איבה אישית כלפי ב"כ המבקשים. ודוק, בית המשפט רשאי להביע ביקורת ואף מורת רוח מהתנהלות הצדדים ובאי כוחם ואין בכך כדי להקים עילת פסלות (ראו ע"פ 3142/23 **דסוקי נ' מדינת ישראל** [נבו, 30.4.23] והפסיקה הנזכרת שם).

במקרה דנן ביקורת זו הייתה ראויה, לנוכח העובדה כי בחלוף כשנה וחצי מיום הגשת כתב האישום טרם ניתנה תשובה לאישום, לנוכח העובדה כי הדיונים נדחו שוב ושוב מטעמים הקשורים להגנה, ובהם, בין היתר, אי התייצבות של המבקשים או של בא-כוחם גם לדיונים שנקבעו לפני המותב הקודם שדן בתיק, ולנוכח העובדה כי המבקשים ובא-כוחם מצאו שלא לקיים גם החלטות שניתנו על ידי.

14. אמת, בהחלטתי מיום 16.5.23 נכתב כי עו"ד שביט ביקש דחייה של הדיון בשל קיומו של דיון אחר אשר ספק רב אם התקיים, ובכך אמנם היה כדי לפקפק בטענתו של עו"ד שביט. ואולם, יש לומר כי אין חולק שהדיון האחר אמנם לא התקיים (ראו דברי עו"ד שביט עצמו בפרוטוקול הדיון לפני מיום 28.5.23 בעמ' 8 שורות 2-3), והספק שהוטל בהצהרה זו לא נבע מאיבה אישית, חלילה, כלפי ב"כ המבקשים אלא מתוך העובדות.

15. משלא קם חשש ממשי למשוא פנים כלפי המבקשים או בא כוחם, בקשת הפסלות נדחית.

16. הדיונים שנקבעו יתקיימו במועדים שנקבעו.

17. זכות ערעור על פי החוק.

18. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז אלול תשפ"ג, 13 ספטמבר 2023, בהעדר
הצדדים.